

РЕШЕНИЕ

№ 8120

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8759** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от А. Б. В. срещу Решение 3505/20.07.2023 г. по АНД №5175/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 2-ри състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба Серия К №4881955, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева, за нарушение по чл.21, ал.2, във вр.с чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Според касатора в оспореният акт неправилно е посочено, че процесният участък от пътя се намира на територията на Столична община и е в населено място. Счита, че въззивният съд не е анализирал подробно и логично съществената разлика от 59,8 секунди, в отразеното като час на заснемане на видеоклипа в паметта на АТСС (2021-05-14 -13:18:59,8) и отразеното време в ЕФ К4881955 като (14.05.2021 г. -13:18 ч.). Твърди се, че при издаване на ЕФ е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., а именно липсват точните координати и датата на разполагането на АТСС в дигиталната снимка, с която е заснето нарушението и

отсъствието ѝ, в представения електронен носител (като вещественно доказателство „ВД-1“ в съдебното заседание). Изложено е, че въззивният съд не е взел отношение по посочените в жалбата нарушения в знаковото стопанство в процесния пътен участък и произволното им поставяне в противоречие на Наредба № 18/23.07.2001г. на МРРБ за сигнализация на пътищата с пътни знаци, за което са представени дигитални снимки, съпоставими по време с датата на заснетото с АТСС нарушение. По тези съображения се иска отмяна на решението и на потвърдения с него ЕФНГ; в условията на алтернативност- делото да бъде върнато за ново разглеждане от СРС.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юр. А. изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Подробни съображения излага в представените по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба и неправилност на решението на СРС.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба серия К №4881955, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, за нарушение по чл.21, ал.2, във вр.с чл.21, ал.1 от ЗДвП. Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 14.05.2021 г., в 13:18 часа, в [населено място], по път Е 80 (Околовръстен път на [населено място]), до [улица](разклон за [населено място]), с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта извън населено място от 50 km/h, въведено със знак В26, лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц200“, с рег. [рег.номер на МПС] , се движел със скорост от 69 km/h, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия - 3 км/ч при измерена скорост до 100 км/ч. Изготвена била справка за собственост на моторното превозно средство (МПС), видно от която собственик се явявал жалбоподателят А. Б. В.. Нарушението било заснето с клип и установено с мобилна система за видеоконтрол - автоматизирано техническо средство (АТСС) АРН САМ S1 (тип СПУКС), с радар с регистрационен № на устройството: 11743ЕЕ. Същата била монтирана на участъка от пътя от служители на ОПП - СДВР, патрулиращи със служебен автомобил, с рег. [рег.номер на МПС] . Заснетото нарушение било онагледено със снимков материал. Отчетено било превишение от 19 km/h на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък. От СДВР е съставен обжалвания електронен фиш относно констатираното нарушение на собственика на превозното средство, като нарушението е квалифицирано като такова по чл.21 ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение

както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка като е формирал и съответни на доказателствата правни изводи. От доказателствата събрани пред първоинстанционния съд се установява по безспорен и категоричен начин, че 14.05.2021 г., в 13:18 часа, в [населено място], по път Е 80 (Околовръстен път на [населено място]), до [улица](разклон за [населено място]), с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта извън населено място от 50 km/h, въведено със знак В26, лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц200“, с рег. [рег.номер на МПС] , било извършено административно нарушение за скорост, установено и заснето с мобилна система за видеоконтрол - автоматизирано техническо средство (АТСС) АRH САМ S1 (тип СПУКС), с радар с регистрационен № на устройството: 11743ЕЕ, като водачът на лекия автомобил управлявал същия със скорост от 69 км/ч при разрешена 50 км/ч. Скоростта на движение на процесния автомобил е отчетена в района на действие на пътен знак В-26 (ограничение от 50 км/ч), което налага извода за допуснато от водача административно нарушение, изразяващо се в нарушаване на императива въведен с чл. 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата. Цитираната норма вмениява забрана за водачите на превозни средства при управление на автомобила да превишават строго фиксирани стойности. В процесния случай касационният жалбоподател е управлявал лекия си автомобил със скорост над допустимата определена с пътния знак, а именно с 19 км/ч /след приспадане на 3 км/ч/. Санкцията е наложена на основание чл.182, ал.4 вр. ал.2, т.2 от ЗДВП, предвиждаща наказание на водачи, които превишават максималната скорост за движение извън населено място.

В касационната жалба са наведени доводи за незаконосъобразност на първоинстанционното решение, както като последица от допуснати, но несъобразени от съда процесуални нарушения при издаване на електронния фиш и несъобразяване с относимите материалноправни норми, които доводи не се споделят от настоящата касационна инстанция.

Напълно необосновано е възражението относно съществената разлика от 59,8 секунди, в отразеното като час на заснемане на видеоклипа в паметта на АТСС (2021-05-14 -13:18:59,8) и отразеното време в ЕФ К4881955 като (14.05.2021 г. -13:18 ч.). При преглед на приложените инструкции за работа с видеорадарната система, респ. приложение към удостоверението за одобрен тип, се налага извод, че при актуализация на реалното часово време, върху екрана на заснемащото устройство се визуализира времето с точност единствено до минута, което е допустимо и съгласно стандартите за представяне на дати и време в разбираем формат. Когато не са изпълнени пълният брой секунди от една минута, тя не би могла да бъде закръглявана като времева единица към по- високата стойност.

Неоснователно се явява възражението относно допуснати нарушения при прилагане на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Видно от приложените във въззивното производство доказателства, в административно-наказателната преписка се съдържа Протокол за използване на АТТС от дата 14.05.2021 г., надлежно оформен. Мястото на констатиране на нарушението е описано в представения Протокол за използване на

АТСС и съответства на отразеното в приложената към ЕФНГ снимка. От тези доказателства безспорно се установява както мястото, на което е било разположено АТСС, така и мястото, на което е измерена и заснета скоростта на процесния автомобил. Отделно от това, липсата на приложена снимка на разположението на уреда съгласно чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. не представлява съществено процесуално нарушение, доколкото видно от техническите характеристики на процесното АТСС, същото разполага с GPS приемник, чрез който се установяват географските му координати, при поставяне на началото на работния процес. Тези доказателства, във връзка с приложената схема за организация на движението в посочения участък, безспорно установяват, че нарушението е заснето извън населено място, в което допустимата максимална скорост на движение е определена с пътен знак В-26 и е 50 км/ч. Предвид това правилно е прието както от АНО, така и от въззивния съд, че нарушението е по чл.21, ал. 2 ЗДвП, както е посочено и в ЕФНГ.

Фактичката обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания ЕФНГ. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка е налице визираното административно нарушение, за което е санкциониран настоящият жалбоподател. ЕФНГ е законосъобразно издаден и правилно е потвърден по изложените от СРС мотиви. Въззивният съд се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл.14, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани съгласно чл.107, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН допустими доказателствени средства по чл.105, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН (писмени по чл.127 НПК вр. чл.84 ЗАНН), подложени на проверка по чл.107, ал.5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират.

Противно на релевираните в касационната жалба твърдения, обосновано и в съответствие с представените доказателства СРС е приел за установено извършеното нарушение и липсата на допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения. Предложената от СРС аргументация е убедителна и съответна на закона, поради което не следва да се преповтаря от касационната инстанция-чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН. Възраженията в касационната жалба преповтарят тези от жалбата пред СРС, който вече се е произнесъл по тях.

Предвид изложеното и доколкото обжалвания ЕФНГ съдържа всички необходими реквизити за издаването на валиден и законосъобразен електронен фиш, посочени в чл.189, ал.4 ЗДвП и е спазена разпоредбата на чл.189 ЗДвП, правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да го потвърди.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на

районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му и поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФНГ следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 64д, ал. 3 ЗАНН ответникът, чийто процесуален представител е направил своевременно искане за присъждане на такива, има право на разноски. Предвид това оспорващият следва да бъде осъден да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 3505/20.07.2023 г. по АНД № 20231110205175/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА А. Б. В., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.